

Ավետիք Իսահակյան

Ձմեռն անցավ, եկավ գարուն

Ձմեռն անցավ, եկավ գարուն,
Հալավ բարձրիկ սարերու ձուն,
Ճամփա բացվավ դարիբներուն:
Իմ դարիբեն խաբար չի գա.
Աչքս ճամփին՝ դադար չըկա:

Ղարիբ երկիր ամալ ու մշուշ,
Իմ դարիբի սիրտն է քրքրուշ,
Ոտ կփոխեն՝ քրոսա ու փուշ ...
Հերիք մնա՛ս, դարձի վաթան,
Իմ ախպե՛ր ջան, ազիզ յա՛ր ջան:

Ջուրն է պրծել՝ կուգա սարեն,
Սարեն, ձորեն ... իմ աչերեն ...
Մի՛ նորոգիր սրտիս յարեն:
Դարձի վաթան, հողն անուշ է,
Հողն անո՞ւշ է, ջուրն անո՞ւշ է ...

1902

Բասեն